



МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
МІСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Л.М. Жванко, Ю.І. Стрілець, Г.Г. Фесенко, М.В. Яцюк

КРАЄЗНАВСТВО

ЗАВДАННЯ І МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ДО ВИКОНАННЯ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

(для студентів 1 курсу заочної форми навчання
спеціальностей 6. 030504 «Економіка підприємства»,
6. 030509 «Облік і аудит»)



Харків -ХНАМГ - 2009

Краєзнавство: завдання і методичні рекомендації до виконання контрольної роботи

КРАЄЗНАВСТВО: Завдання і методичні рекомендації до виконання контрольної роботи (для студентів 1 курсу заочної форми навчання спеціальностей б. 030504 «Економіка підприємства», б. 030509 «Облік і аудит») / Укл. Жванко Л.М., Стрілець Ю.І., Фесенко Г. Г., Яцюк М.В.– Харків: ХНАМГ, 2009. – 24 с.

Укладачі: к. і. н., доц. Л.М.Жванко,
ст. викл. Ю.І.Стрілець,
к. філос. н., доц. Г.Г.Фесенко,
к. і. н., доц. М.В.Яцюк.

Рецензент: к. і. н., доц. О.Л.Рябченко

**Рекомендовано кафедрою історії та культурології,
протокол № 1 від 29 серпня 2008 р.**

ПОЯСНЕННЯ ДО КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

Ці методичні вказівки є завданнями і рекомендаціями до виконання контрольної роботи для студентів заочної форми навчання, яка є письмовою формою опрацювання головних проблем курсу «Краєзнавство». Крім того, вони покликані удосконалити систему перевірки й оцінки рівня знань студентів-заочників. Під час підготовки завдань укладачі виходили з сучасних вимог до оптимізації різних форм навчального процесу.

Перед тим, як розпочати відповідати на завдання і запитання тестової програми, студентам слід уважно ознайомитися з ними. Завдання рекомендуємо виконувати у такій послідовності:

1.	<i>Титульний аркуш</i>	
2.	Відповісти письмово на два теоретичні запитання до всього курсу.	(до 5 стор. на кожне питання)
3.	Виконання тестових завдань до всього курсу.	
4.	Джерелознавча робота ЗМ 1. 1, 3.	(до 10 стор.)
5.	Список використаної літератури	

ПРОГРАМА З КУРСУ «КРАЄЗНАВСТВО»

ЗМ 1.1. Процес заселення і формування території краю.

1. Витоки історії краю.
2. Заселення та розвиток Слобожанщини у 17-18 ст.
3. Заснування Харкова.

ЗМ 1.2. Розвиток економіки, ремесла, матеріальної та духовної культури краю.

1. Розвиток ремесел та економіки на Харківщині.
2. Мистецтво краю.
3. Розвиток освіти на Харківщині.

ЗМ 1.3. Етнографічні особливості краю.

1. Світоглядні виміри слобожан.
2. Народний одяг і побут Слобожанщини.

СКЛАД КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ ТИТУЛЬНОГО АРКУШУ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Харківська національна академія міського господарства

Кафедра історії і культурології

Контрольна робота з курсу краєзнавства

**Виконала студентка I курсу
(заочної форми навчання)**

Групи ОіА1

**Факультету економіки і
підприємництва**

**(Прізвище, ім'я та по-
батькові)**

Перевірив:

**Канд. і. наук, доцент
(Прізвище, ім'я та по-
батькові)**

ХАРКІВ – 2009

ЗАВДАННЯ 1.

Відповісти письмово на два теоретичні запитання

(варіант вибрати відповідно до останньої цифри залікової книжки)

ЗМ 1.1. Процес заселення і формування території краю.

1. Характеристика археологічних культур на території Харківщини:
2. Скіфо-сарматський період на території Харківщини:
3. Перші слов'яни на території Харківщини - Сіверська земля.
4. Причини, етапи, особливості заселення Харківщини у XVII ст.
5. Хвилі освоєння Слобідської України у другій половині XVII ст.
6. Адміністративно-територіальний устрій та соціально-економічний розвиток Харківщини у другій половині XVII - кінці XVIII ст.
7. Теорії про походження міста Харкова та його назви.
8. Харківська фортеця.
9. Розширення міста у XVIII ст.
10. Еволюція герба міста Харкова і міст Харківського намісництва.

ЗМ 1.2. Розвиток економіки, ремесла, матеріальної та духовної культури краю.

1. Заняття перших переселенців: промисли і ремесла.
2. Розвиток торгівлі – ярмарки і базари.
3. Особливості економічного розвитку Слобожанщини у XIX ст.
4. Пореформена економіка Слобожанщини: промисловість, торгівля, транспорт.
5. Розвиток живопису XVIII ст.
6. Видатні художники Харківщини.
7. Розвиток театрального мистецтва.
8. Освітній рівень слобожан у XVIII ст.
9. Навчальні заклади краю у XIX ст.
10. Сучасний розвиток освіти на Харківщині.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИКОНАННЯ:

- ▣ Обравши для письмової відповіді два теоретичні запитання, студент-заочник повинен розібратися із їх сутністю. Для цього необхідно уважно прослухати запропонований лекційний курс, ґрунтовно опрацювати відповідні розділи рекомендованої літератури. На основі отриманих таким шляхом знань треба скласти план відповіді на кожне із запитань. Щодо правильності зазначеної роботи можна дізнатися на консультації, які проводить викладач.
- ▣ У викладі тієї чи іншої проблеми необхідно уникати декларативності й необґрунтованих повторів. При написанні роботи необхідно уникати «книжних» формулювань та фраз, потрібно намагатися викладати текст своїми словами. Це мобілізує студента і вимагає від нього творчої активності, самостійного узагальнення вивченої літератури, вміння логічно викласти матеріал, формується власна точка зору на проблеми, що досліджуються.
- ▣ Слід уникати типових недоліків: відхід від теми, слабкий зв'язок однієї думки з іншою, безсистемний виклад матеріалу, повторення одних і тих же фраз, логічні огріхи, невміння розподілити текст на окремі абзаци. Практика доводить, що не всім студентам вдається правильно побудувати речення, вміло використовувати службові слова, що дозволить надати викладеному матеріалу чіткість та завершеність, користуватися такими термінами – «таким чином», «отже», «відповідно», «перш за все», «потім», «по-перше», «по-друге» тощо. Необхідно звернути увагу й на ці моменти.
- ▣ При написанні роботи слід пам'ятати, що абзаци є, немов би, «цеглинками» єдиного цілого. Абзац, як правило, маркує початок нової думки, а іноді має роз'яснювальний характер. Абзац може складатись з декількох, а іноді й з одного речення, але в будь-якому випадку характерною його ознакою є виклад однієї проблеми. Правильне та вміле використання абзців дозволить досягти логічної єдності тексту, найбільш обґрунтованої та доказової аргументації і в цілому покращить його сприйняття.
- ▣ Використання цитат, фактів, цифрових даних можливе лише за умови обов'язкового посилання на джерела та наукову літературу. Цитування не

Краєзнавство: завдання і методичні рекомендації до виконання контрольної роботи

може бути безсистемним, воно повинно мати на меті посилення авторитетні думки, підкреслювати також власні роздуми студента чи протиставити їх іншій точці зору.

Рекомендації до оформлення тексту:

- ▣ У вступі до кожного з питань (до 0,5 стор.) необхідно обґрунтувати актуальність теми, визначити хронологічні й просторові межі дослідження, а також мету висвітлення поставленого питання.
- ▣ В основній частині викладають головні положення відповіді. У кінці кожного розділу необхідно зробити висновки. Для того, щоби зробити власні висновки, слід врахувати суперечності, які виявилися в опрацьованій літературі, і, спираючись на джерела, спробувати вирішити поставлену проблему. Тільки співставлення джерел дають більш-менш зрозумілу картину того чи іншого краєзнавчого явища.
- ▣ У висновках (до 0,5 стор.) необхідно підвести підсумки, з проведеного дослідження. Узагальнюють основні поняття, розглянуті в роботі, й наводять логічні висновки.
- ▣ Список використаної літератури має складатися не менш як з 3 - 5 найменувань, використаних при підготовці до висвітлення обраного питання. Список слід подавати за українською абеткою.

Краєзнавство: завдання і методичні рекомендації до виконання контрольної роботи

Зразок складання бібліографічного покажчика:

а) Книга одного автора:

Бойко О.Д. Історія України. - К.: Академія, 2001. - 675 с.

б) Книга без зазначення автора:

Рідний край: Навч. посібник/За ред. І.Ф.Прокопенка. - Харків: ХДПУ, 1999. - 527 с.

в) Багатотомне видання:

Давня історія України: В 2 т. - К.: Либідь, 1995. - Т. 2. - 220 с.

г) стаття часопису:

Ковтун Ю. Сузір'я Симеренків. // Слобожанщина. - 2000. - № 16. - С.224-240.

Посилання на інтернет-ресурси:

Історія українського одягу.- Режим доступу

<http://costum.ukr-pol.com/index-2-4.html>

ЗАВДАННЯ 2.

Тестові завдання

1. Назва археологічної культури залежить від (тут і далі правильне, можливо кілька варіантів, підкреслити):

- прізвища першовідкривача;
- способу поховання;
- способу виготовлення кераміки;
- найближчого населеного пункту.

2. « Люди в чорному » - це:

- кіммерійці,
- меланхлени,
- скіфи.

3. Найавторитетніший дослідник скіфської доби:

- Б.А.Шрамко,
- Д.І.Багалій,
- М.Ф.Сумцов.

4. На території сучасної Харківщини проживали:

- поляни
- сіверяни
- тиверці.

5. У 60-ті рр. X ст. князь Святослав завдав цьому державному утворенню нищівного удару, після чого територія сучасної Харківщини увійшла до складу Київської Русі. Назвати його. _____

6. Дике Поле – це територія в басейні річок:

- Дніпра і Дунаю;
- Дону і Сіверського Дінця;
- Дністра і Дніпра.

7. Першим загоном українських переселенців на Слобідську

Україну керував :

- Я.Остряниця,
- Б.Хмельницький,
- І.Виговський.

8. Заселення Слобідської України розпочалося :

- у кінці XVI ст.
- на початку XVII ст.
- у середині XVII ст.

9. Д.І.Багалій стверджував, що власне населення Слобожанщини формувалося на основі етнічних :

- українців,
- росіян,
- порівну українців і росіян.

10. Термін «Слобідська Україна» походить від типу поселення «слобода» і вкажіть, що він означає . Із другої половини XVII ст. край відомий під цією назвою. Офіційна назва «Слобідська Україна» проіснувала з невеликою перервою до якого року (вкажіть), коли територію було перейменовано на Харківську (вкажіть адміністративно-територіальну одиницю).

11. Назва міста Харкова походить від:

- імені козака Харка;
- назви річки Харків;
- половецького міста Шарукань.

12. Що означають символи герба Харківського намісництва:

Ріг достатку, кадуцей, зелений колір.

13. Автори найповнішої історії міста Харкова до початку 20 ст.:

- Д.Багалій і М.Сумцов,
- Д.Багалій і Д.Міллер,

- Д.Багалій і М.Міхновський.

14. Одночасно із будівництвом Харківської фортеці виникла вулиця:

- Сумська,
- Московська;
- Зміївська.

15. Серед важливих промислів для слобожан були:

- броварництво,
- бортництво,
- селітроваріння,
- млинарство,
- солеваріння.

16. Д.І.Багалій писав:«Млини коштували доволі дорого.... При млинах були ступи, де товкли просо та терли сукна. Пани-державці мали млини у своїх хазяйствах: по перепису 1722 р. у Харківському полку у Дашкова було два млина, у Абази – 2, Шидловського – 6, Крапоткіна – 8, Дуніна – 6, Жикничера – 2, Стахонова – 1. У кінці XVIII ст. у Харківському комісарстві було 107 млинів, у Ольшанському – 53, у Мерехвянському – 39, у Охтирській провінції – 209, у Сумській – 160, у Ізюмській – 53, у Острогозькій – 24». Пояснити, чому таке значення мав для слобожан млинарський промисел. _____

17. Назвати фактори, що сприяли економічному зростанню Харкова у другій половині XIX ст.:

-
-
-
-

18. Пояснити, чому ікони були першими витворами образотворчого мистецтва на Слобожанщині. _____

19. Засновник батального жанру в українському мистецтві:

- М.Самокиш,
- П.Левицький,
- І.Ю.Рєпін.

20. Одна з перших театральних вистав у Харкові відбулася у :

- 1780 р.,
- 1781 р.,
- 1782 р.

21. Першими вчителями на Слобожанщині були:

- священики,
- мандрівні дяки,
- козацька старшина.

22. Харківський колегіум було засновано у :

- 1722 р.,
- 1726 р.,
- 1729 р.

23. Етнографічним дослідженням Слобожанщини займався:

- Д.І.Багалій,
- М.Ф.Сумцов,
- О.О.Потебня.

24. Визначити основні риси характеру слобожан:

- правдивість, - працелюбство,
- скупість, - педантичність,
- марнотрацтво, - любов до природи.

ЗАВДАННЯ 3.

Джерелознавча робота ЗМ 1. 1, 3.

Виконати за вказаною методикою роботу над першоджерелом
(варіант вибрати відповідно до останньої цифри залікової книжки)

1. Багалій Д.І. Історія Слобідської України. - Харків, 1993.:

▣ Розділ 2. «Заселення Слобідської України з другої половини XVII до кінця XVIII століття».- С.25 – 47.

2. Багалій Д.І. Історія Слобідської України. - Харків, 1993.:

▣ Розділ 3. «Соціальний устрій та суспільні стани». - С.89 – 111.

3. Саратов І.Ю. Історія Харківських гербів. - Харків, 2000.:

▣ Розділ 6. «Герби міста Харкова часів Російської імперії».

4. Сумцов М.Ф. Слобожане. Історико - етнографічна розвідка. - Харків, 2002.:

▣ Розділи 6 - 7. «Від колиски до могили», «Будні й свята». – С.87- 113.

5. Сумцов М.Ф. Слобожане. Історико - етнографічна розвідка. - Харків, 2002.:

▣ Розділи 8 - 10. «Оселя», «Одежа», «Їжа й напої». – С.115 - 139.

6. Шрамко Б.А. Древности Северского Донца. - Харьков, 1962.:

▣ Розділ 10. «Раннеславянские поселения 8 – 10 вв. в бассейне Северского Донца». - С.292 – 315.

7. Шрамко Б.А. Древности Северского Донца. - Харьков, 1962.:

▣ Розділ 12. «Древнерусский город Донец». - С.331- 360.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИВЧЕННЯ ПЕРШОДЖЕРЕЛ

Вивчення курсу «Краєзнавство» передбачає особливі вимоги до самостійної роботи над першоджерелами, оволодіння навичками поглибленого вивчення текстів видатних дослідників Слобожанщини.

Працюючи над першоджерелами, рекомендується спочатку ознайомитися з відповідним розділом навчальної програми, прочитати відповідний теоретичний розділ навчального посібника, конспект лекції. Після цього необхідно звернути увагу на загальну характеристику джерела (автор, повна назва книги або брошури, місце і рік видання, видавництво), його структуру (прочитати підзаголовки, в яких відбито основні ідеї твору) і обсяг. Це дає можливість відразу скласти загальне уявлення про першоджерело, його зміст, визначити для себе план його вивчення. Наступний етап в роботі над текстом - знайомство з переднім словом та вступом, якщо такі в ній є. З цього можна скласти більш повне уявлення про задум автора, мету його твору.

Робота з першоджерелами і з літературою в цілому вимагає знання соціокультурного контексту (історичних умов, конкретних обставин епохи тощо) проблем, що розглядаються автором. Необхідно також ознайомитися з науковим апаратом твору: посиланнями на джерела, додатками і т. ін.

Після попереднього ознайомлення з філософським твором слід перейти до наступного етапу в роботі – безпосереднє знайомство с текстом, аналіз проблем, які в ньому ставляться. У процесі читання рекомендується дотримуватися таких вимог: читати першоджерела не поспішаючи, уважно, ретельно обмірковуючи його зміст, намагатися дістатися глибокого розуміння й засвоєння прочитаного, виділяючи найважливіше, найсуттєвіше. Особливу увагу слід звертати на ті текстуальні фрагменти, які виділені курсивом, жирним шрифтом, розрядкою. Таким чином підкреслюється значення важливих положень у роботі, ідей, думок автора. Не рекомендується

переривати читання в середині речення, абзацу, параграфу, тому що незакінчена думка не засвоюється.

Необхідно обов'язково прагнути до осмисленого читання, усвідомлення кожної фрази, важливим є перечитувати незрозуміле, шукати відповіді на запитання, що виникають у процесі читання, знаходити в тексті суть, головні думки та ідеї. Усвідомлене читання дозволить знайти відповіді на запитання про те, яке значення мають теоретичні положення твору в сучасні дні.

Не слід боятися труднощів, незрозумілих місць. Зустрівши складний за змістом абзац або параграф, необхідно перечитати важке місце вдруге, відмітити його, щоб пізніше до нього повернутися. Навички самостійної роботи накопичуються поступово і залишаються у свідомості в процесі підвищення політичного, загальноосвітнього і культурного рівня.

Осмислене читання сприяє не тільки розумінню, але й запам'ятовуванню прочитаного. Активне запам'ятовування матеріалу під час читання вимагає особливої психологічної установки (вольових зусиль) на запам'ятовування. Крім волі і установки на запам'ятовування, існує ще один спосіб, який полегшує роботу пам'яті, самоконтроль за тим, чи зрозуміло і як зрозуміло те чи інше положення автора.

Розглянувши основний зміст першоджерела, можна переходити до кінцевого етапу самостійної роботи над ним – конспектування. Запис прочитаного дозволяє зрозуміти й точно сформулювати положення, засвоїти зміст твору. Записи організують, полегшують засвоєння матеріалу, активізують увагу, полегшують розумову працю.

Конспектування – це не механічне виписування цитат, а творчий процес засвоєння матеріалу. Всякий запис потребує попередньої переробки в свідомості тих думок, ідей, які планується занотувати. Осмислене конспектування не тільки допомагає засвоїти зміст твору, але і підвищує культуру мислення, знайомить з системою доказів, які застосовуються

Краєзнавство: завдання і методичні рекомендації до виконання контрольної роботи


видатними авторами. Без запису важко скласти цілісне уявлення щодо книжки. Записи полегшують виявлення її внутрішньої логіки, структури.

За великим рахунком, конспект – це індивідуальний навчальний посібник, створений самим студентом. Проте, він цілком виправдовує себе тільки в тому випадку, коли складений у результаті серйозної самостійної роботи над першоджерелом. Слід уникати простого переписування твору. Складений таким чином «конспект» занадто великий за обсягом, основні зусилля на його створення витрачаються на переписування першоджерела. До того ж через неможливість переписати всі положення книги, конспект, як правило, набуває безсистемного характеру, в ньому не виділено головне від другорядного.

Інша крайність – скорочені записи окремих положень, цитат, не пов'язаних одна з одною. При цьому самі цитати виписують не за ознакою їх змістовного навантаження, а за їх мовною блискучістю та іншими зовнішніми виявами. Такий формальний конспект – догматичний підхід до вивчення теми.

Конспект – це стисле викладення основних суттєвих питань, ідей, проблем книги, статті, того чи іншого документа. Конспект є довідниковим матеріалом, який полегшує підготовку до семінарського заняття, заліку або іспиту. Він повинен послідовно охоплювати основні проблеми і напрямки вивченого матеріалу, обґрунтовувати основні положення за допомогою виписаних фактів, даних статистики і т. ін.

Існують деякі загальні методичні поради самостійної роботи з першоджерелом, а саме:

 до записів слід переходити тільки після того, як твір прочитано повністю, у свідомості чітко викреслено його логічний план, зрозумілі й засвоєні основні положення. Досвід показує, що до конспектування джерела краще за все приступати не за першим читанням, а за повторним,

Краєзнавство: завдання і методичні рекомендації до виконання контрольної роботи

- кожен запис має починатися своєрідним паспортом джерела, в якому наводиться повна назва конспектованого твору, автор, видавництво, рік видання, а також рік написання, якщо він не збігається з роком видання.
- якщо твір має декілька глав і розділів усередині кожної глави, то треба додержуватися в конспекті структури роботи, дослівно виписуючи назву глав і розділів. Заголовки слід виділяти,
- основні ідеї першоджерел мають бути викладені своїми словами. Треба конспектувати цілеспрямовано, заздалегідь уявляючи, які аспекти, положення роботи мають найбільше значення. Важливо робити лаконічні записи, виділяючи і записуючи тільки найсуттєвіше, опускаючи другорядні аргументи, деталі. Дуже роздутий конспект дає мало користі. Ним важко користуватися. Часто в ньому не легше розібратися, ніж у самій книзі. Та і часу на його прочитання треба витратити не менше, ніж удруге подивитися оригінал. Досвід підказує, що запис повинен бути за обсягом меншим за твір у 10-15 разів,
- важливе значення має продумане оформлення конспектів, їх акуратне оформлення. Записи доцільно робити в загальному зошиті чорнилами, сторінки нумерувати, для того, щоб швидко знайти потрібний матеріал,
- конспект не повинен бути суцільним текстом. Необхідно поділити конспект відповідно до логічного плану книги, її структури. Досягається розчленування шляхом використання запису уступами, коли одне положення відокремлюється від іншого: використовувати абзаци, червоні рядки.
- оформлення конспекту має бути чітким, наочним, забезпечувати зручність у користуванні ним.

За характером оформлення конспекти поділяються на три види: текстуальний, вільний, змішаний. Під час конспектування джерел з навчальною метою краще користуватися вільним або змішаним конспектом. У вільному конспекті викладання твору ведеться своїми словами, але не виключається

Краєзнавство: завдання і методичні рекомендації до виконання контрольної роботи

використання і авторських фраз, висловів, текстуальних записів. Складаючи вільний конспект, не бажано відступати від авторського плану книги або статті. Вільний конспект надає змогу краще усвідомлювати і закріплювати в пам'яті прочитане. Змішаний конспект поєднує позитивну якість не тільки вільного конспекту, але й інших видів запису. У змішаному конспекті допускаються записи і у вигляді плану, цитат, виписок та схем, складених на авторському матеріалі.

Таким чином, запис прочитаного, в якій би формі він не проводився, є результатом самотійної творчої праці з вивчення та засвоєння джерела.

**КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ
письмової контрольної роботи студента**

№№ п/п	Вид завдання	Максимальна кількість балів
1	Розгорнута доповідь на кожне теоретичне питання	20/40
2	Правильна відповідь на одне тестове завдання	1/25
3	Виконання джерелознавчої роботи	30
4	Усього	95

Шкала перерахунку оцінок результатів контрольної роботи

Набрані бали	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
90 – 95	Відмінно - виконання лише з незначними помилками	A	} зараховано
81 – 89	Добре - вище середнього рівня з кількома помилками	B	
71 – 80		C	
61 – 70	Задовільно - непогано, але зі значною кількістю недоліків	D	
51 – 60		E	} не зараховано
31 – 50	Незадовільно - з можливістю повторного складання	FX	
0 – 30	Незадовільно – з обов’язковим повторним курсом	F	

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Альбовский Е. Харьковские казаки. Вторая половина XVII в. I-я книга I-го тома. - Харьков, 2005.
2. Антонов А.Л., Маслийчук В.Л. История Харьковского городского самоуправления. 1654 – 1917. - Харьков, 2004.
3. Археология Украины. Харьковская область.-К.,1974.
4. Астахова О.В, Крупа Т.М., Сушко В.А. Свята та побут Слобожанщини. – Харків, 2004.
5. Багалея Д.И., Миллер Д.П. История города Харькова за 250 лет от его основания: В. 2 тт.- Харків, 1993.
6. Багалій Д.І. Історія Слобідської України. - Харків, 1993.
7. Барвинский В.А. Исторический очерк Харьковской губернии. - Харьков, 1918.
8. Білоусько О. Україна давня: євразійський цивілізаційний контекст. - К., 2002.
9. Боряк О. Україна: Етнокультурна мозаїка. – К.,2006.
10. Бунятян К. П. На світанку історії. – К., 1998.
11. Васіна З. Літопис українського одягу: У 2 т. – К., 2005.
12. Верменич Я. Теоретико-методологічні проблеми історичної регіоналістики в Україні. - К.,2003.
13. Верстюк В.Ф., Дзюба О.М., Репринцев В.Ф. Україна від найдавніших часів до сьогодення: хронологічний довідник. - К., 1995.
14. Воропай О. Звичаї нашого народу. Етнографічний нарис. – Х. Харків., 2005.
15. Герби міст України.- К., 2001.
16. Давня історія України: У 2 кн. - К., 1994-1995.
17. Дем'янчук Г.С. Українське краєзнавство: сторінки історії.-К.,2006.
18. Древности римского времени на Слобожанщине.- Харків, 2006.
19. Жванко Л.М. Соціальні виміри Української Держави (квітень – грудень 1918 р.) .- Харків, 2007.
20. Зайцев Б.П., Скирда В.В. та ін. Історія радного краю: У 2 част. - Харків, 2001.
21. Історія міст і сіл України. Харківська область. - К., 1967.
22. Історія українського козацтва. -Т.1.- К.,2006.

Краєзнавство: завдання і методичні рекомендації до виконання контрольної роботи

23. Каневський І., Скирда В., Яцина О. Енеоліт і бронзовий вік на Харківщині.// Український засів. - Харків, 1997. - Ч. 10-12 (53-55).- С. 82-88.
24. Кононова О.В.Музична культура Харкова кінця XVIII початку XX ст. - Харків, 2004.
25. Краєзнавство.- Науково-популярний журнал. - К., 1995.
26. Культура і побут українського народу. - К., 1991.
27. Лавріненко Ю. Розстріляне відродження. Антологія 1917-1933.- К., 2001.
28. Лейбфрейд А.Ю., Полякова Ю.Ю. Харьков. От крепости до столицы: заметки о старом городе.- Харьков, 1998.
29. Маслійчук В.Л. Провінція на перехресті культур: Дослідження з історії Слобідської України.-Харків, 2007.
30. Матейко К. Український народний одяг. Етнографічний словник. – К., 1996.
31. Мистецька скарбниця Харкова. - Харків, 2004
32. Ніколаєва Т.Історія українського костюма.- К., 1996.
33. Описи Харківського намісництва кінця XVIII ст. – К.,1991
34. Палахтій І.С., Шефель С.В., Ігнатов А.Ф. Культура Харківщини у 1917-1920 рр. // Культура України. Вип. 7. Мистецтвознавство: Зб. наук. праць / М-во культури і мистецтв України. Харк. держ. акад. культури. - Х Харків., 2000. - С. 26-33.
35. Петранівський В.Л., Рутинський М.Й. Туристичне краєзнавство: Навч. посібник.-К., 2006.
36. Попович М. Нарис історії української культури. - К., 2001.
37. Потрашков С.В. Харьковские полки: Три века истории. - Харьков, 1998.
38. Природа и население Слободской Украины. Харьковская губерния. (Пособие по родиноведению). Репринт. изд. - Харків, 2007.
39. Репресоване краєзнавство (20-30-ті роки).- К., 1991.
40. Рідний край. - Харків, 1999.
41. Саратов І.Ю. Іван Сірко.-Харків, 1998.
42. Саратов І.Ю. Історія Харківських гербів. - Харків, 2000.
43. Саратов І.Ю. Харкове, звідки ім'я твоє? - Харків, 2005.
44. Семененко В. Над Харківщиною – революційний тайфун. // Слобожанщина .- 1999.- № 12.
45. Семененко В.І., Радченко Л.А. Історія України. -Х., 2000.

Краєзнавство: завдання і методичні рекомендації до виконання контрольної роботи

46. Середяк А. Краєзнавчі дослідження в Україні (історіографічний аспект). //Історіографічні дослідження в Україні.-К., 2004.- Вип. 14.- С.249 – 272.
47. Січинський В. Чужинці про Україну. Вибір описів подорожей по Україні та інших писань чужинців про Україну за десять століть. - Прага, 1942; - К.,1992.
48. Скирда В.В., Зайцев Б.П., Парамонов А.Ф. Из глубины веков: К истории города Харькова.- Харьков, 2004.
49. Семененко В.І. Історія Східної України. Поновлення кайданів. - Харків, 1997.
50. Скоробагатов А.В. Харків у часи німецької окупації(1941 - 1943).- Харків, 2004.
51. Слобожанщина. - Часопис. - 1999-20003.
52. Слюсарский А.Г. Социально-экономическое положение Слобожанщины в 17 – 18 в.- Харьков, 1963.
53. Срезневский И.И. Историческое обозрение гражданского устройства Слободской Украины со времени ее заселения до преобразования в Харьковскую губернию.- Харьков, 1883.
54. Столиця відчаю. Голодомор 1932-1933 р. на Харківщині вустами очевидців./ Упорядник Т.В.Поліщук.-Харків, 2006.
55. Сумцов М.Ф. Слобожане. Історико – етнографічна розвідка. – Х Харків., 2002.
56. Титар О., Титар В. Мистецтво Слобожанщини.//Харьковский исторический альманах. - Харьков, 2002.
57. Тронько П.Т. Історичне краєзнавство: крок у нове тисячоліття (досвід, проблеми, перспективи). - К., 2001.
58. Тронько П.Т. Українське краєзнавство в ХХ столітті.- К., 2002.
59. Українська етнологія: Начальний посібник. - К., 2007.
60. Українське народознавство: Навчальний посібник. - К., 2006
61. Українці: народні вірування, повір'я, демонологія. - К., 1992.
62. Харкову 350. Історія. Сучасність. Стратегія розвитку.- Харків, 2004.
63. Шрамко Б.А. Древности Северского Донца. - Харьков, 1962.
64. Шрамко Б.А., Михеев В.К., Грубник-Буйнова Л.П. Справочник по археологии Украины. Харьковская область. - К., 1974.
65. Шрамко Б.А., Скирда В.В. Рождение Харькова.- Харьков, 2004.
66. Юркевич В.Еміграція на Схід і залюднення Слобожанщини за Богдана Хмельницького.- К., 1932.

ЗМІСТ

Стор.

Пояснення до контрольної роботи.....	3
Програма з курсу «КРАЄЗНАВСТВО»	4
Завдання 1. Теоретичні питання ЗМ1. 1, 2, 3.....	6
Завдання 2. Тестові завдання ЗМ1. 1, 2, 3	10
Завдання 3. Робота з першоджерелами ЗМ1. 1, 3.....	14
Рекомендації до вивчення першоджерел.....	15
Критерії оцінювання.....	20
Рекомендована література.....	21

Краєзнавство: завдання і методичні рекомендації до виконання контрольної роботи

Навчальне видання

КРАЄЗНАВСТВО: Завдання і методичні рекомендації до виконання контрольної роботи (для студентів 1 курсу заочної форми навчання спеціальностей 6. 030504 «Економіка підприємства», 6. 030509 «Облік і аудит»)

Укладачі: Любов Миколаївна Жванко,
Юрій Іванович Стрілець,
Галина Григорівна Фесенко,
Микола Володимирович Яцюк

Редактор М. З. Аляб'єв

План 2009, поз. 263М

Підп. до друку 8.04.2009.	Формат 60×84 1/16	Папір офісний.
Друк на ризографі.	Умовн. друк.арк. 1,1	Обл.- вид. арк. 1,3
Тираж 50 прим.	Зам №	

ХНАМГ, 61002, Харків, вул. Революції,12

ХНАМГ, 61002, Харків, вул. Революції,12
Сектор оперативної поліграфії ЦНІТ ХНАМГ